

4. Водянка Л. Д., Кутаренко Н. Я. Перспективи впровадження системи НАССР у процесі виробництва харчової продукції . Регіональна економіка. 2013. № 1. С. 185-194.
5. Толок Г. Шляхи впровадження системи НАССР: українські реалії. Продовольча індустрія АПК. 2015. №6. С.4-6.
6. Угода про асоціацію між Україною та ЄС: URL: [//www.kmu.gov.ua/kmu/control/uk/publish/article?art_id.](http://www.kmu.gov.ua/kmu/control/uk/publish/article?art_id.)].

УДК 332.145

ГРИНЧУК Ю.С., д-р. екон. наук

РУДЕНКО М.В., асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ ОБ'ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Розкрито значення планування розвитку територій об'єднаних територіальних громад, як важливої умови ефективного використання територіальних ресурсів, земельного потенціалу, розвитку та забудови територій громад. Проаналізовано порядок створення потужних, самостійних територіальних громад, які є складовою процесу децентралізації влади. Оцінено особливості формування, використання та розвитку територіальних та земельних ресурсів громад. Визначено основні проблеми функціонування планування територій громад та основні функції місцевих органів влади в розвитку системи містобудування.

Ключові слова: громада, планування, децентралізація, генеральний план, просторовий розвиток.

В останні роки в Україні швидкі оберти набирає децентралізація влади. Йде процес реєстрації об'єднаних територіальних громад, що стає прикладом для інших. Першочерговою складовою процесу децентралізації є створення потужних, самостійних, самодостатніх територіальних громад. Відносини, що виникають в процесі добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст регулює Закон України “Про добровільне об'єднання територіальних громад” [1]. Об'єднання кількох територіальних громад в одну допускається за умов, що територія цих громад має бути нерозривною, а межі визначаються за зовнішніми межами юрисдикції рад територіальних громад, що об'єдналися.

Крім того, постає питання розробки і затвердження генерального плану сільських населених пунктів (що є задоволенням не з дешевих), потреби в ефективному використанні земель населених пунктів та земель, що знаходяться за їх межами. Необхідною умовою розроблення містобудівної документації є

залучення громадськості у процес розроблення, погодження, затвердження та реалізації містобудівних проектів місцевого розвитку.

Планування території є важливим моментом для ефективного використання ресурсів нових об'єднаних громад, тому що територія їх суттєво збільшується. Виникає необхідність в реалізації територіального та земельного потенціалу територіальних громад з врахуванням подальшого розвитку, планування, використання територій, що об'єдналися.

Метою закону “Про добровільне об'єднання територіальних громад” [1] є добровільне об'єднання територіальних громад, які здатні самостійно вирішувати питання розвитку своїх територій, створення спроможних територіальних громад, які в інтересах місцевого населення безпосередньо та через органи місцевого самоврядування можуть здійснювати регулювання та управління істотною частиною суспільних справ, що належать до їхніх повноважень.

Планування розвитку території об'єднаної територіальної громади має бути багатофункціональним та складним процесом в розробці та реалізації. Додаткове навантаження системі планування території додає розгалуженість в просторі і часі [2]. Система просторового плану розвитку території об'єднаної громади не обмежується лише підготовкою містобудівної документації. Виникає необхідність в низці заходів, спрямованих на врахування інтересів громади, послідовній розробці документів, що мають формувати цілісну систему. Територіальні громади під час здійснення планування відповідних територій мають право та можливість впливати на процеси щодо територіального планування, подавати пропозиції та зауваження до схем планування території, приймати участь в громадських обговореннях.

При здійсненні планування розвитку територій та містобудівної діяльності в умовах об'єднання територіальних громад забезпечується розробка містобудівної документації, розміщення і будівництво об'єктів, раціональне використання земель, охорона культурної спадщини, урахування при забудові територій державних та громадських інтересів, інформування громадян про плани перспективного розвитку територій, захист прав громадян та громадських організацій згідно з законодавством [3].

Основними планувальними документами системи просторового розвитку громади є: генеральний план населеного пункту, план зонування території, детальний план території, проектна документація.

Головними економічними важелями, які будуть визначальними при плануванні розвитку територій є ціна землі, інвестиційна привабливість регіону, функціональність та раціональність його використання [4]. Генеральний план визначає довгострокові перспективи розвитку об'єднаної громади. Він

розробляється і затверджується в інтересах відповідної громади, враховує державні, громадські та приватні інтереси. Рішення щодо розроблення генерального плану приймає відповідна місцева рада. Генеральний план включає текстові та графічні матеріали, а також план зонування території та детальний план території. Основною проблемою при розробленні та оновленні містобудівної документації є недостатність фінансування робіт за рахунок місцевих бюджетів, непосильність витрат для громади.

В основу системи регулювання сферою планування розвитку територій входять: державні органи виконавчої влади з питань містобудування та архітектури, органи місцевого самоврядування, спеціальні органи державного контролю у сфері будівництва та архітектури, проектні інститути містобудування, будівельні організації та установи генерального підряду, інвестори, замовники будівництва, фізичні та юридичні особи.

Важливим аспектом розвитку системи планування території є необхідність врахування інтересів громадськості під час планування і забудови. Закон України “Про регулювання містобудівної діяльності” регламентує проведення громадських слухань щодо впровадження містобудівної документації.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 р. № 157-VIII. URL: <http://www.rada.gov.ua> (дата звернення 15.04.2019)
2. Берданова О.В., Вакуленко В.М., Юзефович В.В. Планування соціально-економічного розвитку міста: монографія / За ред. В.М. Вакуленка, М.К. Орлатого. – К. : НАДУ, “Фенікс”, 2011. 160 с.
3. Про основи містобудування: Закон України від 16.08.1992 р. № 2780-XII. <http://www.rada.gov.ua> (дата звернення 16.04.2019)
4. Куйбіда В.С., Ю.М. Білоконь. Територіальне планування в Україні: європейські засади та національний досвід. К.: Логос, 2009. 108 с.

УДК 519.2:338.43

СТРИГІНА О.А., канд. фіз.-мат. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЗАСТОСУВАННЯ ЗАКОНУ ВЕЛИКИХ ЧИСЕЛ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ

На підставі емпіричних фактів стверджувалося, що відносна частота події приблизно дорівнює її ймовірності при достатньо великій кількості випробувань. Аналогічно, середнє арифметичне незалежних спостережень випадкової величини при великій кількості спостережень приблизно дорівнює математичному сподіванню цієї величини. Ці факти можна довести строго математично. Вони і складають зміст закону великих чисел. На дії закону великих чисел засновано виключення випадкових помилок вимірювання.